

2. KOLO

Stará garda, pokračování druhé a druhá prohra s Proboštovem 1:5

Po týdně nadešel opět čas provětrat svá věkem, nemocemi, manželstvím a jinými neduhy poznamenaná těla – soupeřem nám byl tým z Proboštova.

Jednalo se o první zápas odehraný na našem stadionku a všichni jsme museli uznat, že hřiště i zázemí byly skvěle připraveny.

Příprava na zápas začala už ve čtvrtek, kdy nám bylo pjdседou sděleno – "dědek se potkal s prací a má záda v řiti – nemůže hrát". Vzhledem k nahlášeným absencím (Paly, Salas), jsme po sepsání všech bojeschopných borců zjistili, že nás není ani minimální potřebný počet k odehrání zápasu. Závazek, který jsme si dali (po prvním zápase v hospůdce) "příště vyhrajem", se rázem ocitl v ohrožení. Od té chvíle nastaly žně pro mobilní operátory - frekvence hovorů by se dala přirovnat snad jen vánočnímu šílenství. Tolik hovorů z naší hostomické kotliny ještě neodcházelo. Stejně jak stoupaly účty za telefony, začaly se plnit i prázdné kolonky na seznamu přemluvených, donucených nebo jinak motivovaných borců, kteří kývli na účast v zápase. A že to nebylo vůbec jednoduché – Fňukna (JR) přislíbil pouze s podmínkou, že mu seženeme ortézu na kotník. Veniky (VH) – přislíbil pouze za předpokladu, že mu seženeme kopačky (ty jeho se už věkem rozpadly).

Jak všichni jistě pochopíte, tak takové dvě posily jsme si nemohli nechat ujít, takže jejich požadavky byly splněny.

Nutno ještě podotknout, že i sám pjdседa slevil ze svých pevných policejních zásad a přesně v duchu hesla pomáhat a chránit, se chtěl nechat zapsat pod jiným jménem na soupisku. Vědomí si jeho fotbalových kvalit, jsme to však odmítli.

Dne 23.10. úderem 16,00 se na hřiště začalo trosit neskutečné množství hráčů – někteří se museli i představit (omylem jsme považovali proboštovského golmana za našeho odchovance) aby se nám mančafy nepromíchaly.

Tento fakt zmátl i našeho výčepního, který s vidinou pohádkových zisků, začal připravovat tolik stolů a lavic na venkovním prostranství, že to spíše připomínalo romskou svatbu nebo jídelnu připravenou pro syrské uprchlíky.

V kabině byly k vidění opět staré známé rituály – ortézy bandáže, ... a k pobavení všech přispěl velkou měrou Malý Standa, který se po obléčení dresu se (asi pro jistotu) zeptal, zda číslo na dresu má mít na hrudi nebo na zádech...po výbuchu smíchu si dres otočil.

Opravdovou lahůdkou byly retro kopačky (žlutočerné gumáky) našeho borce, které mezi takovými značkami jako Adidas, Nike, atd. budily zaslouženou pozornost.

Zápas jsme začali aktivně a soupeře jsme převyšovali po všech stránkách. Rodily se i šance, ale snad tréma před domácím publikem svazovala hráčům nohy. Prvním, kdo si nohy rozvázal, byl Sílo, který se jal bodlem ohrozit nejen branku hostů ale i přihlížející diváky za ochrannou sítí. Podobně zoufalé byly i další pokusy sněžující na branku soupeře i když šancí bylo hodně.

Za zmínku stojí ukázkový pas do běhu, který vyslal Veniky. Místo snaživě hrajícího Kuriho, by tam však musel být Usain Bolt v dobách své největší slávy aby to doběhl.

V průběhu první půle za začal v naší hře projevovat ještě jeden nešvar, na který jsme nebyli připraveni a v Novosedlicích jsme ho neodhalili.

Při absenci stratéga na lajně (kterého stále sháníme) a při nezvykle vysokém počtu hráčů připravených naskočit do hry, se naše střídání stávalo netaktickým až bych řekl chaotickým.

Nemluvě o tom, že někteří hráči nechtěli střídát vůbec. To co mělo být naší výhodou, se obrátilo v náš neprospěch...

Proboštovští vidouc naší nemohoucnost se začali osmělovat a osmělili se to té míry, že poločas skončil 3:0 v náš neprospěch.

Druhá půle vykazovala úplně stejné znaky jako ta první, Sílo krásně vystřelil, místo branky, kterou hájil golman hostů, ale trefil břevno velké branky, na kterou se ale nehrálo (no jo asi návyky z velkého fotbalu), Fňukna zpracovával balon rukama (bývalý golman se nezapře)... .

Z této mizérie vybočil jednou pouze Dejv, který krásnou střelou nedal golmanovi šanci a snížil.

Žel to byl i přes množství šancí jediný zásah z naší strany.

Do konce utkání jsme ještě dvakrát lovili balón z naší sítě a zápas tedy skončil 1:5. Po zápase jsme se všichni pochválili a konstatovali, že na šance jsme vyhráli.

Pozitiva objevená při druhém utkání

- skvělá kondice hráčů, už nepotřebují běhat, musejí začít trefovat branku
- pití už bylo k dispozici na hřišti
- všichni to přečkali bez zranění – až na Standu
- žízeň jsme po zápase měli velkou
- počet diváků

Negativa:

- stále chybí stratég na lajně
- stále chybí konečníci (nebo také zakončovatelé)
- stále chybí masérka
- stále nedáváme góly
- málo trenek k dresům – a ti co střídali je nechtěli půjčovat
- chybí roztleskávačky

Co dodat závěrem - do třetice to snad vyjde a odskáče to Unčín aneb jak pravil Silo:

"... a ty taky rozfoukáme jako sněhuláky"

Takže 30.10. od 15,30 hod. na hřišti v Hostomicích

Na hřišti se potkávali a ploužili následující borci - řazení hráčů je NÁHODNÉ a neodpovídá výkonům na hřišti:

Jari Kuri Kůrka, Franta Ferry Klofáč, Zděnek Hasal, Standa Berki, Pepa Berky, Jarda Cuci Cmíral, David Dejv Ziegler, Venca Rypák Tuček, Jirka Silo Silovský, Jan Honzik Kollár, Jirka Fňukýno Raban, Venca Veniky Hudec, Martin ???, Tomáš ???

Umístění	Klub	Zápasy	Výhra	Remíza	Prohra	Góly	Body
1.	Proboštov	2	2	0	0	11 : 2	6
2.	Noosedlice	1	1	0	0	8 : 2	3
3.	Unčín	1	0	0	1	1 : 6	0
4.	Hostomice	2	0	0	2	3 : 13	0

Pozn. své náměty, připomínky a popřípadě stížnosti pište na mail rypak6@seznam.cz